Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА ОБЩИЯ СЪД (шести състав)

15 юли 2015 година*

„Конкуренция — Картели — Европейски пазар на стомана за предварително напрягане — Определяне на цени, подялба на пазара и обмен на чувствителна търговска информация — Решение, с което се установява нарушение на член 101 ДФЕС — Сътрудничество по време на административното производство — Член 139, буква а) от Процедурния правилник на Общия съд“

По дело T-406/10,

Emesa-Trefilería SA, установено в Артейхо (Испания),

Industrias Galycas SA, установено във Витория (Испания),

представлявани от A. Creus Carreras и A. Valiente Martin, адвокати,

жалбоподатели,

срещу

Европейска комисия, представлявана първоначално от V. Bottka и F. Castilla Contreras, впоследствие от V. Bottka и A. Biolan, в качеството на представители, подпомагани от M. Gray, barrister,

ответник,

подпомагана от

Съвет на Европейския съюз, за който се явяват F. Florindo Gijón и R. Liudvinaviciute-Cordeiro, в качеството на представители,

встъпила страна,

с предмет искане за отмяна и изменение на Решение C(2010) 4387 окончателен на Комисията от 30 юни 2010 г. относно производство по член 101 ДФЕС и член 53 от Споразумението за ЕИП (преписка COMP/38344 — Стомана за предварително напрягане), изменено с Решение C(2010) 6676 окончателен на Комисията от 30 септември 2010 г. и с Решение C(2011) 2269 окончателен на Комисията от 4 април 2011 г.,

ОБЩИЯТ СЪД (шести състав),

състоящ се от: S. Frimodt Nielsen (докладчик), председател, F. Dehousse и A. M. Collins, съдии,

* Език на производството: английски.

секретар: S. Spyropoulos, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 26 юни 2014 г.

постанови настоящото

Решение[1] […]

Преценка на Общия съд

113 С първото основание по същество се твърди, че предвид член 6 от ЕКПЧ и член 47 от Хартата на основните права производството, провеждано във връзка с нарушенията на правото в областта на конкуренцията, е незаконосъобразно, тъй като това е производство с наказателноправен характер и на Комисията не може да се поверяват едновременно функциите по разследване, повдигане на обвинение и вземане на решение, с което тя налага санкция, без Общият съд да упражнява пълен контрол върху посочените решения, какъвто според жалбоподателите не е налице.

Припомняне на принципи

114 Трябва да се припомни, че в своето решение Schindler Holding и др./Комисия, точка 69 по-горе (EU:C:2013:522), Съдът постановява следното:

„33. […противно] на твърдението на жалбоподателите, приемането от Комисията на решенията, с които се налагат глоби в областта на конкуренцията, [само по себе си] не противоречи на член 6 от ЕКПЧ, както го тълкува Европейският съд по правата на човека. Във връзка с това следва да се отбележи, че в Решение по дело A. Menarini Diagnostics с/у Италия, посочено по-горе, относно санкция, наложена от италианския орган за защита на конкуренцията за антиконкурентни практики, аналогични на тези, за които са упреквани жалбоподателите, Европейският съд по правата на човека приема, че с оглед на високия размер на наложената глоба, поради своята строгост санкцията е в приложното поле на наказателното право.

34. В точка 58 от посоченото решение той все пак припомня, че възлагането на административни органи на задачата да преследват и наказват нарушенията на правилата на конкуренция не е несъвместимо с ЕКПЧ, стига да е възможно заинтересованото лице да сезира [за] всяко взето срещу него решение съд, който осигурява предвидените в член 6 от ЕКПЧ гаранции.

35. В точка 59 от Решение по дело A. Menarini Diagnostics с/у Италия, посочено по-горе, Европейският съд по правата на човека уточнява, че спазването на член 6 от ЕКПЧ не изключва възможността в производство с административен характер „наказание“ да бъде наложено първо от административен орган. Това обаче предполага решението на административен орган който не отговаря на предвидените в член 6, параграф 1 от ЕКПЧ условия, да подлежи на последващ контрол от съдебен орган[, който може да упражнява пълен съдебен контрол]. Една от характерните особености на такъв съдебен орган е и правото да изменя обжалваното решение, постановено от по-нисшестоящия орган, по

1 — Възпроизвеждат се само точките от настоящото съдебно решение, които Общият съд счита за уместно да публикува.

всички както фактически, така и правни въпроси. Съдебният орган трябва по-специално да има право да разгледа всички фактически и правни въпроси, които са от значение за спора, с който е сезиран.

36. Впрочем, когато се произнася по принципа на ефективна съдебна защита, като общ принцип на правото на Съюза, който понастоящем намира израз в член 47 от Хартата [на основните права] и който в правото на Съюза съответства на член 6, параграф 1 от ЕКПЧ, Съдът приема, че освен с предвидения в Договора за функционирането на ЕС контрол за законосъобразност Съдът на Съюза разполага с [правомощие за извършване на пълен съдебен контрол], по силата на член 31 от Регламент № 1/2003, ко[е]то му е предоставен[о] в съответствие с член 261 ДФЕС и го оправомощава да замени преценката на Комисията със своята преценка и в резултат на това да отмени, намали или увеличи наложената глоба или периодична парична санкция (решение от 8 декември 2011 г., Chalkor/Комисия, C-386/10 P, Сб., EU:C:2011:815, т. 63).

37. Съдът припомня във връзка с контрола за законосъобразност, че съдът на Съюза трябва да го осъществява въз основа на доказателствата, представени от жалбоподателя в подкрепа на изложените от него основания, без да може да се основава на свободата на преценка, с която разполага Комисията, нито във връзка с избора на елементите, взети предвид при прилагане на посочените в Насоките от 1998 г. критерии, нито във връзка с оценката на тези елементи, за да се откаже от осъществяването на задълбочен контрол както от правна, така и от фактическа страна (решение Chalkor/Комисия, EU:C:2011:815, т. 62).

38. Тъй като предвиденият в Договорите контрол предполага съдът на Съюза да упражнява контрол както от правна, така и от фактическа страна, и да има право да преценява доказателствата, да отменя обжалваното решение и да изменя размера на глобите, Съдът заключава, че при това положение не се установява предвиденият в член 263 ДФЕС контрол за законосъобразност, допълнен с пъл[ния] съдебен контрол по отношение на размера на глобата, […] предвиден[…] в член 31 от Регламент № 1/2003, да противоречи на изискванията на принципа на ефективна съдебна защита, съдържащ се в член 47 от Хартата на основните права (решение Chalkor/Комисия, EU:C:2011:815, т. 67)“.

115 Освен това липсата на служебен контрол на цялото обжалвано съдебно решение не е нарушение на принципа на ефективна съдебна защита. За спазването на този принцип не е необходимо Общият съд — който, разбира се, трябва да отговори на повдигнатите основания и да упражни контрол както от правна, така и от фактическа страна — да бъде задължен да направи служебно ново пълно проучване на преписката (решения от 8 декември 2011 г., Chalkor/Комисия, C-386/10 P, Сб., EU:C:2011:815, т. 66 и от 26 октомври 2013 г., Kone и др./Комисия, C-510/11 P, EU:C:2013:696, т. 32).

116 Що се отнася до относителния обхват на съдебните решения за отмяна, Съдът многократно е постановявал, че прието в областта на конкуренцията решение по отношение на няколко предприятия, макар да е съставено и публикувано под формата на едно-единствено решение, трябва да се разглежда като съвкупност от индивидуални решения, с които по отношение на всяко от предприятията адресати се установява извършването на нарушението или нарушенията, за които му се търси отговорност, и евентуално му се налага глоба (решения от 14 септември 1999 г., Комисия/AssiDomän Kraft Products и др., C-310/97 P, Rec, EU:C:1999:407, т. 49 и сл., и от 15 октомври 2002 г., Limburgse Vinyl Maatschappij и др./Комисия, C-238/99 P, C-244/99 P, C-245/99 P, C-247/99 P, C-250/99 P—C-252/99 P и C-254/99 P, Rec, EU:C:2002:582, т. 100).

117 В своето решение от 11 юли 2013 г., Team Relocations и др./Комисия (C-444/11 P, EU:C:2013:464), Съдът приема, че ако адресатът на решение реши да подаде жалба за отмяна, съдът на Съюза се сезира само с елементите от решението, които засягат този жалбоподател, докато засягащите

други адресати елементи не попадат в обхвата на спора, който съдът на Съюза трябва да разреши, освен ако не са налице особени обстоятелства, и в това отношение Съдът препраща към решението си от 22 януари 2013 г., Комисия/Tomkins (C-286/11 P, Сб., EU:C:2013:29, т. 43 и 49).

118 В останалата част решението съответно остава задължително по отношение на адресатите, които не са подали жалба за отмяна (в този смисъл вж. решение Limburgse Vinyl Maatschappij и др./Комисия, т. 116 по-горе, EU:C:2002:582, т. 100).

119 Освен това е прието, че процесуалните гаранции, които трябва да се предоставят в производството, провеждано във връзка с нарушенията на правилата в областта на конкуренцията, не изискват Комисията да създава вътрешна организация, възпрепятстваща възможността едно и също длъжностно лице да работи по една и съща преписка в качеството на разследващ и на докладчик (вж. решение от 11 март 1999 г., Aristrain/Комисия, T-156/94, Rec, EU:T:1999:53, т. 26 и цитираната съдебна практика).

120 Съдът освен това постановява, че няма пречка членовете на Комисията, които следва да вземат решение за налагането на глоби, да бъдат информирани за резултатите от изслушването от лица, упълномощени от Комисията да го проведат (решение от 15 юли 1970 г., Buchler/Комисия, 44/69, Rec, EU:C:1970:72, т. 19—23).

По основателността на първото основание

121 На 18 декември 2013 г., в рамките на предвидените в член 64 от Процедурния правилник от 2 май 1991 г. процесуално-организационни действия, Общият съд решава да постави писмено въпрос на жалбоподателите относно възможните последици от решение Schindler Holding и др./Комисия, точка 69 по-горе (EU:C:2013:522), за първото основание, изтъкнато в подкрепа на жалбата им. Жалбоподателите отговарят на този въпрос на 30 януари 2014 г.

122 В това отношение жалбоподателите посочват, че въпреки постановяването на решение Schindler Holding и др./Комисия, точка 69 по-горе (EU:C:2013:522) те възнамеряват да поддържат първото си основание (вж. точка 111 по-горе).

123 От друга страна, предвид припомнената в точка 114 и сл. по-горе съдебна практика трябва да се отхвърлят всички оплаквания за несъвместимост с член 6 от ЕКПЧ и член 47 от Хартата на основните права на провежданото от Комисията производство в областта на картелите, предвидено в Регламент № 1/2003, както и оплакванията за твърдяна липса на упражняван от Общия съд пълен съдебен контрол в този област.

124 Припомнената в точка 115 по-горе съдебна практика също така налага да се отхвърлят оплакванията за липса на служебен контрол върху цялото обжалвано решение от страна на Общия съд.

125 Трябва да се отхвърлят и доводите на жалбоподателите, с които те по същество твърдят, че липсата на действие erga omnes на съдебните решения за отмяна на индивидуално решение в областта на конкуренцията, с което на адресата му се налага глоба, е несъвместимо с изискването за пълен контрол от страна на Общия съд и води до несъвместимост на цялото провеждано от Комисията и от Общия съд производство с изискванията на член 6, параграф 1 от ЕКПЧ.

126 На първо място, трябва да се припомни, че отмяната на индивидуално решение действа erga omnes и е задължителна за всички, но съгласно припомнената в точка 116 по-горе съдебна практика не всички се ползват от нея — за разлика от отмяната на акт с общо приложение —

освен ако не са налице определени особени обстоятелства (решение Комисия/Tomkins, т. 117 по-горе, EU:C:2013:29, т. 43 и 49). Следователно съдебно решение за отмяна на решение, което е част от съвкупност от индивидуални решения в рамките на проведено от Комисията производство в областта на картелите, при определени обстоятелства може да породи някои последици за лица, различни от жалбоподателя в производството, по което е постановено това съдебно решение за отмяна.

127 На второ място, трябва да се констатира, че при постановяването на решение Schindler Holding и др./Комисия, точка 69 по-горе (EU:C:2013:522), Съдът е искал да потвърди съвместимостта на цялото производство, провеждано в областта на картелите от Комисията и Общия съд, с член 6 от ЕКПЧ и член 47 от Хартата на основните права. Съответно това заключение не може да се оспори с твърденията на жалбоподателите, че Общият съд не упражнявал пълен контрол върху решението на Комисията при липса на действие erga omnes на съдебните му решения за отмяна, тъй като Съдът неизбежно е взел предвид постоянната си съдебна практика, припомнена в точки 116—118 по-горе, при постановяването на решението по дело Schindler Holding и др./Комисия, точка 69 по-горе (EU:C:2013:522).

128 Накрая, на трето място и доколкото е необходимо, трябва да се припомни, че съгласно постоянната съдебна практика при всички положения съдът на Съюза не е длъжен да замества учредителната власт на Съюза, за да изменя въведената с Договора система от способи за защита и процедури (вж. решение от 21 април 2005 г., Holcim (Deutschland)/Комисия, T-28/03, Rec, EU:T:2005:139, т. 34 и цитираната съдебна практика).

129 Поради това оплакването за липса на действие erga omnes на съдебните решения за отмяна трябва да се отхвърли.

130 От друга страна, що се отнася до изтъкнатите от жалбоподателите доводи в отговор на писмените въпроси, поставени от Общия съд, и на въпросите, които им бяха поставени в това отношение в съдебното заседание, трябва да се констатира, че тези доводи при всички положения са неоснователни.

131 Трябва да се отбележи, че Регламент № 1/2003 не предвижда, че решението за приключване на административното производство е решението, което постановява Общият съд. Този довод de lege ferenda — което жалбоподателите освен това признават в хода на съдебното заседание — по никакъв начин не се основава на приложимата към настоящия спор правна уредба и поради това с него не може да се обоснове жалба за отмяна срещу решение на Комисията.

132 Освен това, трябва да се припомни, че наистина в член 25, параграф 5 от Регламент № 1/2003 се предвижда, че давностният срок изтича най-късно в деня, в който изтича период от време, два пъти по-дълъг от давностния срок, без Комисията да е наложила глоба или периодична имуществена санкция. Освен това в член 25, параграф 5 се уточнява, че максималният срок от десет години се удължава със срока, през който давността е спряна по реда на параграф 6. Така в член 25, параграф 6 от същия регламент се предвижда, че давността за налагане на глоби или периодични имуществени санкции спира да тече през времето, през което решението на Комисията е предмет на производство, образувано пред Съда на Европейския съюз.

133 В разглеждания случай е безспорно, че Комисията приема решение, с което налага глоба на жалбоподателите, преди изтичането на десетгодишния срок, предвиден в член 25, параграф 5 от Регламент № 1/2003.

134 Ето защо, доколкото жалбоподателите твърдят, че по отношение на тях давността е настъпила, следва да се отбележи, че те са подали жалбата си на 15 септември 2010 г. и че съответно считано от тази дата давността е спряла да тече в съответствие с член 25, параграф 6 от Регламент № 1/2003.

135 Поради това първото основание трябва да се отхвърли изцяло.

[…]

Преценка на Общия съд

Припомняне на принципи

152 Трябва да се припомни, че съгласно постоянната съдебна практика, само на предприятие, което е сътрудничило с Комисията въз основа на Известието относно освобождаването от глоби или намаляването на техния размер може съгласно посоченото известие да се предостави намаление на размера на глобата, която би била наложена, ако не е налице сътрудничество. Намаляването не може да се приложи за дружество, което през част от периода на разглежданото нарушение е принадлежало към образуваната от едно предприятие стопанска единица, но вече не принадлежи към нея в момента, в който предприятието е сътрудничело с Комисията. Съответно тълкуване в обратен смисъл по-специално би означавало, че при правоприемство между предприятия дружество, което първоначално е участвало в нарушение като дружество майка на пряко участващо в нарушението дъщерно дружество и което впоследствие прехвърля последното на друго предприятие, евентуално би се ползвало от намаляване на глобата, предоставено на последното предприятие поради сътрудничеството му с Комисията, макар самото то да не е допринесло за разкриване на нарушението, нито да е упражнявало решаващо влияние върху бившето си дъщерно дружество по време на сътрудничеството. Всъщност с оглед на целта на Известието относно освобождаването от глоби или намаляването на техния размер, а именно да се насърчава разкриването на нарушения на правото на Съюза в областта на конкуренцията, и с оглед на гарантиране на ефективното прилагане на това право няма никакво основание намаляването на глобата, предоставено на дадено предприятие поради сътрудничеството му с Комисията, да бъде приложено за предприятие, което, макар в миналото да е контролирало засегнатия от нарушението сектор на дейност, самото то не е допринесло за разкриването на нарушението (в този смисъл вж. решения от 30 април 2014 г., FLSmidth/Комисия, C-238/12 P, Сб., EU:C:2014:284, т. 83—85; от 19 юни 2014 г., FLS Plast/Комисия, C-243/12 P, Сб., EU:C:2014:2006, т. 85 и 87, и Hoechst/Комисия, точка 148 по-горе, EU:T:2009:366, т. 76).

153 От тази съдебна практика е видно, че критерият, който трябва да се вземе предвид, за да се прецени дали дадено предприятие трябва да се ползва от освобождаване от глоба или намаляване на нейния размер, е действителният му принос за разкриването или за доказването на нарушението.

154 От това следва също, че освобождаване от глоба или намаляване на нейния размер се предоставя на предприятие, т.е. на стопанска единица, която съществува към момента на подаване на искането за освобождаване от глоба или намаляване на нейния размер до Комисията.

155 Принципът на ефективното сътрудничество на предприятието е отразен в точка 7 от Известието относно освобождаването от глоби или намаляването на техния размер, както и в точка 11, буква а) от това известие във връзка с освобождаването от глоби, съгласно която разпоредба предприятието трябва да сътрудничи на Комисията пълно, непрекъснато и експедитивно в рамките на цялото административно производство, и в точка 23, буква б), параграф 2 от това известие във връзка с намаляването на размера на глобата, където се предвижда, че Комисията може да вземе предвид степента и продължителността на оказаното сътрудничество от страна на предприятието от момента на представяне на доказателствата.

156 Следователно никакво намаляване на размера на глобата не може да се предостави на предприятие при липса на оказано ефективно сътрудничество от негова страна за доказването на нарушението.

157 Въз основа на това в посочените в точка 152 по-горе решения Съдът съответно приема, че дружество, което през част от периода на разглежданото нарушение е принадлежало към образуваната от едно предприятие стопанска единица, но вече не принадлежи към нея в момента, в който предприятието е сътрудничело с Комисията, не може да се ползва от освобождаването от глоба или намаляването на нейния размер, предоставено на стопанската единица, която ефективно е сътрудничела с Комисията.

158 Въз основа на същите съображения Съдът приема, че няма никакво основание намаляване на размера на глобата, предоставено на предприятие поради сътрудничеството му с Комисията, да се предоставя и на предприятие, което, макар в миналото да е контролирало засегнатия от нарушението сектор на дейност, самото то не е допринесло за разкриването на нарушението.

159 Трябва да се приеме, че изключването на възможността за освобождаване от глоба или намаляване на нейния размер поради липсата на принос за разкриването на нарушението и на ефективно сътрудничество се отнася еднакво както за бивше дъщерно дружество във връзка с искане за освобождаване от глоба или намаляване на нейния размер, подадено от бившето му дружество майка, така и за бивше дружество майка, след като бившето му дъщерно дружество е подало искане за освобождаване от глоба или намаляване на нейния размер.

Анализ в разглеждания случай

160 В разглеждания случай най-напред трябва да се припомни, че искането за освобождаване от глоба или намаляване на нейния размер, от което жалбоподателите твърдят че могат да се ползват, е подадено на 28 юни 2007 г. от Arcelor España и неговите дъщерни дружества, Mittal Steel Company и неговите дъщерни дружества, включително Arcelor, и Tréfileurope и неговите дъщерни дружества, като изрично е направено искане всяко предоставено на Arcelor España освобождаване от глоба или намаляване на нейния размер да бъде приложено и за Emesa и Galycas, тъй като Arcelor España било натоварено с реализирането на тяхното право на защита съгласно договора за продажба, сключен между Arcelor España и Companhia Previdente.

161 Трябва обаче да се констатира, че въпреки изричното посочване на Emesa и Galycas в искането за освобождаване от глоба или намаляване на нейния размер от 28 юни 2007 г. формално те не са принадлежали към предприятието, образувано от лицата, поискали освобождаване от глоба или намаляване на нейния размер, което впрочем жалбоподателите и не твърдят.

162 От посочената в точка 152 по-горе съдебна практика обаче е видно, че дружество може да се ползва от искане за освобождаване от глоба или намаляване на нейния размер, което формално не е подадено от него, само ако в момента на подаване на искането това дружество и подалото искането лице са принадлежали към едно и също предприятие.

163 В това отношение трябва да се констатира, че Emesa и Galycas, които са придобити от Companhia Previdente през 2004 г., вече не са били част от Arcelor España към момента, в който то подава искането си за освобождаване от глоба или намаляване на нейния размер през 2007 г. Съответно в обжалваното решение Комисията основателно посочва, че те вече не са принадлежали към предприятието, което е подало до нея искане за освобождаване от глоба или намаляване на нейния размер.

164 Трябва да се отбележи, че намаляването в размер на 5 %, предоставено на Emesa и на Galycas въз основа на предоставените от тях самите сведения на Комисията през 2002 г., е било приложено и по отношение на Arcelor España, тъй като към момента, в който жалбоподателите предоставят тези сведения, Arcelor España и те са принадлежали именно към едно и също предприятие.

165 По-нататък, трябва да се провери дали предвид особените обстоятелства в разглеждания случай и въпреки изложените по-горе съображения Комисията е трябвало да приложи по отношение на жалбоподателите ползите от подаденото от Arcelor España искане за освобождаване от глоба или намаляване на нейния размер.

166 В това отношение трябва да се констатира, на първо място, че активното сътрудничество на жалбоподателите с Комисията в производството, приключило с приемането на обжалваното решение, се ограничава до предоставените от тях сведения на Комисията в рамките на собственото им искане за освобождаване от глоба или намаляване на нейния размер, което е подадено на 25 октомври 2002 г. и по което Комисията предоставя намаляване на размера на глобата от 5 %.

167 Действително жалбоподателите посочват, че те са източникът на бележките на Emesa, предоставени от Arcelor España във връзка с искането за освобождаване от глоба или намаляване на нейния размер от 28 юни 2007 г., тъй като към съответния момент бележките са били изготвени от бивш служител на Emesa и имат съществено значение, що се отнася до продължителността и тежестта на нарушението.

168 Същевременно трябва да се отбележи, че произходът на тези бележки и тяхната безспорна добавена стойност не доказват наличието на активно сътрудничество от страна на жалбоподателите спрямо Комисията. Напротив, от материалите по делото е видно — и жалбоподателите не го оспорват — че бележките на Emesa, предоставени на Комисията от Arcelor España, са притежавани от последното, а не от жалбоподателите, и е безспорно, че жалбоподателите не са знаели за подаденото от Arcelor España искане за освобождаване от глоба или намаляване на нейния размер, чиято поверителност Arcelor España осигурило в съответствие с приложимите правила.

169 На второ място, поведението на Комисията — която, противно на нейните твърдения, не е уведомила своевременно и точно Arcelor España за това, че действието на искането му за освобождаване от глоба или намаляване на нейния размер не може да обхване Emesa и Galycas — не може обаче да породи право на жалбоподателите да се ползват от искането за освобождаване от глоба или намаляване на нейния размер на Arcelor España.

170 Всъщност за това, че на искането за освобождаване от глоба или намаляване на нейния размер на Arcelor España от 28 юни 2007 г. е отговорено едва на 19 септември 2008 г. и без да се отхвърля изрично молбата Emesa и Galycas да се ползват от това искане, Комисията наистина може да бъде упрекната от ArcelorMittal España от гледна точка на принципа на добра администрация, но същевременно този факт е без значение за възможността жалбоподателите да се ползват от искане за освобождаване от глоба или намаляване на нейния размер, във връзка с което не са съдействали активно.

171 Въз основа на всички изложени мотиви трябва да се приеме, че Комисията не е нарушила принципа на добра администрация и член 41 от Хартата на основните права, нито принципа на равно третиране, нито принципа на справедливост, като не е допуснала Emesa и Galycas — които не са имали право на това — да се ползват от искането за освобождаване от глоба или намаляване на нейния размер, подадено от Arcelor España, и съответно не им е предоставила аналогично намаляване на размера на глобата като предоставеното намаляване на ArcelorMittal España.

172 Поради това второто основание трябва да се отхвърли изцяло.

[…]

По съдебните разноски

188 Съгласно член 134, параграф 1, първа алинея от Процедурния правилник загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане.

189 След като Комисията и Съветът са направили искане за осъждане на жалбоподателите и последните са загубили делото, те трябва да бъдат осъдени да понесат направените от тях съдебни разноски, както и тези, направени от Комисията и Съвета.

190 Освен това съгласно член 139, буква а) от Процедурния правилник, ако Общият съд е направил разходи, които е било възможно да се избегнат, по-конкретно когато предявяването на иска или подаването на жалбата представлява явна злоупотреба, той може да осъди предизвикалата тези разходи страна да ги възстанови.

191 Трябва да се припомни, че в разглеждания случай с определение от 16 май 2014 г. Общият съд разпорежда на Комисията да предостави поверителния вариант на документите, които са предмет на процесуално-организационните действия от 17 декември 2013 г. и които тя все още не му е била представила.

192 На 23 май 2014 г. Комисията предоставя на Общия съд неповерителен вариант на тези документи.

193 С определение от 12 юни 2014 г. Общият съд разпорежда на Комисията да представи поверителния вариант на тези документи.

194 Комисията изпълнява това искане на 16 юни 2014 г.

195 Поради това, като се има предвид стойността на разходите, които Общия съд трябваше да направи и които бе възможно да се избегнат, Комисията трябва да бъде осъдена възстанови на Общия съд част от тези разходи, а именно сумата от 1 500 EUR.

По изложените съображения

ОБЩИЯТ СЪД (шести състав)

реши:

1) Отхвърля жалбата.

2) Emesa-Trefilería, SA и Industrias Galycas, SA понасят, наред с направените от тях съдебни разноски, и тези на Европейската комисия и на Съвета на Европейския съюз.

3) На основание член 139, буква а) от Процедурния правилник на Общия съд осъжда Комисията да заплати на Общия съд сумата от 1 500 EUR за възстановяване на част от разходите, които той е трябвало да направи.

Frimodt Nielsen Dehousse Collins

Обявено в открито съдебно заседание в Люксембург на 15 юли 2015 година.

Подписи